

10) od ciągników rolniczych z silnikiem o pojemności skokowej:		12) od łodzi motorowych oraz jachtów z silnikiem o pojemności skokowej:	
a) do 4.000 cm ³ włącznie	174.000 zł,	a) powyżej 200 cm ³ do 1.000 cm ³ włącznie	480.000 zł,
b) powyżej 4.000 cm ³	438.000 zł,	b) powyżej 1.000 cm ³	1.044.000 zł,
11) od przyczep i naczep:		13) od promów	288.000 zł,
a) kempingowych	168.000 zł,	14) od łodzi służących do zarobkowego przewozu towarów i osób	1.044.000 zł.
b) o ładowności do 0,5 t włącznie	138.000 zł,	§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie podatku od środków transportowych (Dz. U. Nr 94, poz. 466).	
c) o ładowności powyżej 0,5 t do 1 t włącznie	288.000 zł,	§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.	
d) o ładowności powyżej 1,0 t do 5 t włącznie	480.000 zł,		
e) o ładowności powyżej 5 t do 20 t włącznie	732.000 zł,		
f) o ładowności powyżej 20 t	1.248.000 zł,		
g) pozostałych	1.044.000 zł,		

Minister Finansów: *M. Borowski*

540

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1993 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się górne granice stawek kwotowych:

- 1) określone w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 86), zwanej dalej „ustawą”:
  - a) w pkt 1 do 1.331 zł,
  - b) w pkt 2 do 50.211 zł,
  - c) w pkt 3 do 16.762 zł,
  - d) w pkt 5 lit. a) do 1.660 zł,
  - e) w pkt 5 lit. b) do 166 zł,
- 2) określone w art. 10 ust. 1 ustawy:
  - a) w pkt 1 do 135.184 zł,

- b) w pkt 2 do 965.600 zł,
- c) w pkt 3 do 5.793.600 zł,
- d) w pkt 4 do 6.759.200 zł,
- 3) określone w art. 14 pkt 1 ustawy do 133.252 zł,
- 4) określone w art. 19 pkt 1 ustawy:
  - a) w lit. a) do 2.008.448 zł,
  - b) w lit. b) do 4.518 zł,
  - c) w lit. c) do 670.126 zł.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1992 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 94, poz. 467).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Minister Finansów: *M. Borowski*

541

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 listopada 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe.

Na podstawie art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201, z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i 186, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Ministra Przemysłu z dnia 24 czerwca 1989 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 45, poz. 243), wprowadza się następujące zmiany:

1) w części B:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minimalne odległości podstawowe gazociągów ułożonych w ziemi o ciśnieniu nominalnym powyżej 0,4 MPa do 10,0 MPa od obrysów obiektów terenowych określa tabela nr 2.”

b) w tabeli nr 2:

- w rubryce „Ciśnienie nominalne w gazociągu w MPa” wyrazy „powyżej 2,5 do 6,3” zastępuje się wyrazami „powyżej 2,5 do 10,0”,
- w lp. 4 w kolumnie 2 wyraz „mieszkalne” zastępuje się wyrazem „niemieszkalne”,

2) w części C:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minimalne odległości podstawowe gazociągów ułożonych w ziemi o ciśnieniu nominalnym większym niż 10,0 MPa i średnicy do 150 mm od obiektów terenowych określa tabela nr 3.”

b) w tabeli nr 3:

- w rubryce „Ciśnienie nominalne gazociągu w MPa” wyrazy „powyżej 6,3 do 20,0” zastępuje się wyrazami „powyżej 10,0 do 20,0”,

- w lp. 3 w kolumnie 4 liczbę „15” zastępuje się liczbą „20”,
  - w lp. 4 w kolumnie 2 wyraz „mieszkalne” zastępuje się wyrazem „niemieszkalne”,
  - w lp. 4 w kolumnie 4 liczbę „10” zastępuje się liczbą „15”,
- b) ust. 2 pod tabelą nr 3 otrzymuje brzmienie:
 „2. Przy zmniejszeniu odległości obiektów terenowych od gazociągów o ciśnieniu nominalnym większym niż 10,0 MPa należy odpowiednio stosować wymagania określone w części B ust. 2—7.”,
- 3) w części D:
 a) tekst przed tabelą nr 4 otrzymuje brzmienie:
 „Minimalne odległości stacji gazowych o ciśnieniu nominalnym równym 10,0 MPa lub mniejszym od obiektów terenowych określa tabela nr 4.”,
 b) w tabeli nr 4 w rubryce „Ciśnienie w MPa” wyrazy „od 1,2 do 6,3” zastępuje się wyrazami „od 1,2 do 10,0”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *M. Pol*

542

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 25 listopada 1993 r.

w sprawie warunków skażenia spirytusu oraz ustalania ubytków naturalnych w produkcji i magazynowaniu spirytusu.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 oraz z 1991 r. Nr 107, poz. 460) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Skażenie spirytusu polega na dodaniu środka skażającego, który zmienia smak, zapach albo zabarwienie spirytusu w taki sposób, aby bez zmiany jego istotnych właściwości stał się niezdatny do spożycia.

2. Spirytus skaża się jednym ze środków skażających w ilościach określonych w załączniku do rozporządzenia.

3. Sposób postępowania ze środkami skażającymi, które są truciznami, określają odrębne przepisy.

4. Środki skażające przed ich zastosowaniem powinny być zbadane w celu ich identyfikacji.

§ 2. 1. Czynności związane ze skażeniem spirytusu dokonywane są przy udziale co najmniej dwóch pracowników podmiotu gospodarczego dokonującego skażenia.

2. Z każdej partii skażonego spirytusu pobiera się próbkę w ilości 0,5 l, która po zabezpieczeniu powinna być przechowywana w miejscu skażenia przez okres trzech miesięcy, z tym że przy skażeniu spirytusu na cele perfumeryjno-kosmetyczne próbkę należy pobrać w ilości nie mniejszej niż 0,05 l.

3. Pomieszczenia lub wydzielone miejsca, gdzie przechowywane są próbki skażonego spirytusu, powinny być odpowiednio zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych.

5. Po trzymiesięcznym okresie przechowywania próbek skażonego spirytusu powinny być zagospodarowane lub komisyjnie zlikwidowane.

§ 3. Z czynności skażenia spirytusu sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki skażającej i jej siedzibę oraz numer koncesji,

- 2) nazwę jednostki, dla której dokonano skażenia spirytusu,

- 3) datę i miejsce skażenia spirytusu,

- 4) ilość spirytusu wziętego do skażenia,

- 5) ilość spirytusu skażonego oraz jego moc pozorną (po-grążenie alkoholomierza) przy określonej temperaturze,

- 6) nazwę środka skażającego i jego ilość użytą do skażenia w przeliczeniu na 100 dm³ spirytusu 100%,

- 7) imiona i nazwiska oraz podpisy osób uczestniczących w czynnościach skażenia spirytusu.

§ 4. Naczynia, w których przechowywany jest spirytus skażony, a także naczynia ze środkami skażającymi powinny być zabezpieczone plombami i wyraźnie oznakowane z podaniem nazwy środka skażającego.

§ 5. Ustalanie ubytków naturalnych w produkcji i magazynowaniu spirytusu regulują odrębne przepisy.

§ 6. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 123 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 24 września 1991 r. w sprawie skażenia spirytusu w przedsiębiorstwach, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,

- 2) zarządzenie nr 135 Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 września 1991 r. w sprawie norm naturalnych ubytków spirytusu przy produkcji i magazynowaniu spirytusu i wyrobów spirytusowych w przedsiębiorstwach, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

A. Śmietanko

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 25 listopada 1993 r. (poz. 542)

WYKAZ ŚRODKÓW SKAŻAJĄCYCH

Lp.	Ilość środka skażającego na 100 l spirytusu 100% nie mniej niż	Nazwa środka skażającego	Wielkość do zbadania w laboratorium
1	2	3	4
1	3 l	Aceton	0,25 l
2	2 l	Alfol 1214	0,1 l
3	5 l	Alkohol amyłowy	0,25 l